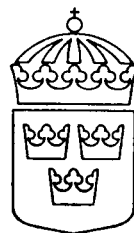

Sveriges internationella överenskommelser

ISSN 1102-3716

Utgiven av Utrikesdepartementet

SÖ 1998: 43

Nr 43

Konvention upprättad på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater Bryssel den 10 mars 1995

Regeringen beslutade den 9 mars 1995 att underteckna konventionen. Den 3 juli 1997 beslutade regeringen att ratificera protokollet. Ratifikationsinstrumentet deponerades hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd den 18 juli 1997. I samband med ratifikationen lämnade Sverige, med stöd av artiklarna 7, 9, 12, 15 och 16 följande förklaringar:

Artikel 7

I enlighet med artikel 7, punkt 4, förklarar Sverige att samtycket enligt artikel 5, punkt 1, och avståendet enligt artikel 9 skall vara möjligt att återkalla till dess beslutet om utlämning har verkställts.

Artikel 9

I enlighet med artikel 9 förklarar Sverige att reglerna i artikel 14 i Europeiska utlämningskonventionen inte är tillämpliga när personen i enlighet med artikel 7 i denna konvention samtycker till utlämning och uttryckligen avstår från tillämpning av specialitetsprincipen.

Artikel 12

I enlighet med artikel 12, punkt 3, förklarar Sverige, att om samtycke har lämnats efter utgången av den tidsfrist på tio dagar som anges i artikel 8, kan det förenklade förfarandet användas i enlighet med denna konvention:

- om Sverige under tiden har mottagit en sådan framställning om utlämning som avses i artikel 12 i Europeiska utlämningskonventionen;
- även om ingen begäran om provisoriskt anhållande har gjorts; eller
- då samtycke har lämnats efter det att en framställning om utlämning har mottagits.

Artikel 15

I enlighet med artikel 15 anges som behörig myndighet enligt artiklarna 4, 5 och 10:

SÖ 1998: 43

- regeringen, chefen för Justitiedepartementet eller Riksåklagaren;
- artiklarna 6–8: berörd allmän klagare;
- artikel 14: chefen för Justitiedepartementet.

Artikel 16

I enlighet med artikel 16, punkt 3, förklarar Sverige att fram till det att konventionen träder i kraft så skall den nittio dagar efter det att Sverige deponerat sitt ratifikationsinstrument, vara tillämplig i förhållande till de medlemsstater som har lämnat en likalydande förklaring.

Konventionen har inte trätt i kraft.

Riksdagsbehandling: Prop. 1996/97: 88, bet. 1996/97: JuU15, rskr. 1996/97: 198.

De på danska, finska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska avfattade texterna finns tillgängliga på Utrikesdepartementet, Enheten för folkrätt, mänskliga rättigheter och traktaträtt (FMR).

KONVENTION
UPPRÄTTAD PÅ GRUNDVAL AV ARTIKEL K.3
I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN
OM ETT FÖRENKLAT FÖRFARANDE FÖR UTLÄMNING
MELLAN EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER

SÖ 1998: 43

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till denna konvention, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR TILL rådets akt av den 10 mars 1995,

SOM ÖNSKAR FÖRBÄTTRA det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna såvitt avser såväl lagföring som verkställighet av domar,

SOM ÄR MEDVETNA OM att utlämning har stor betydelse inom det rättsliga samarbetet för att uppnå dessa mål,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM nödvändigheten av att förenkla utlämningsförfarandet i den mån detta är förenligt med de grundläggande principerna för deras nationella lagstiftning, däribland principerna i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

SOM KONSTATERAR att i ett stort antal ärenden om utlämning den som begärts utlämnad samtycker till överlämnande,

SOM ANSER att det i sådana fall är önskvärt att till ett minimum begränsa den tid som är nödvändig för utlämningsförfarandet och för frihetsberövande som görs i sådant syfte,

SOM BEAKTAR att tillämpningen av den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 därför bör underlättas genom att utlämningsförfarandet förenklas och förbättras,

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i den europeiska utlämningskonventionen förblir tillämpliga på alla de frågor som inte behandlas i denna konvention,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER:

ARTIKEL 1

Allmänna bestämmelser

1. Denna konvention syftar till att mellan Europeiska unionens medlemsstater underlätta tillämpningen av den europeiska utlämningskonventionen genom att komplettera bestämmelserna i denna.

2. Punkt 1 påverkar inte tillämpningen av mer förmånliga bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal som är i kraft mellan medlemsstater.

ARTIKEL 2

Skyldighet att överlämna

Medlemsstaterna förbinder sig att, i enlighet med det förenklade förfarande som anges i denna konvention, till varandra överlämna personer som är eftersökta för utlämning, förutsatt att dessa personer samtycker till detta och att den anmodade staten lämnar sitt godkännande i enlighet med denna konvention.

ARTIKEL 3

Villkor för överlämnande

1. I enlighet med artikel 2 skall den, som är föremål för en begäran om provisoriskt anhållande enligt artikel 16 i den europeiska utlämningskonventionen, överlämnas i enlighet med artiklarna 4 - 11 och artikel 12.1 i denna konvention.

2. Ett sådant överlämnande som avses i punkt 1 förutsätter inte att det görs en framställning om utlämning eller att det ges in sådana handlingar som fordras enligt artikel 12 i den europeiska utlämningskonventionen.

ARTIKEL 4

Uppgifter som skall tillhandahållas

1. Följande uppgifter från den ansökande staten skall anses innehålla tillräcklig information för att underrätta den anhållne på det sätt som anges i artiklarna 6 och 7 och för att informera den behöriga myndighet som avses i artikel 5.2:

- a) den eftersöktes identitet;
- b) den myndighet som begär anhållandet;
- c) förekomsten av ett häktningsbeslut eller av andra handlingar med samma rättsliga verkan eller av en dom som kan verkställas;
- d) brottets beskaffenhet och rättsliga rubricering;
- e) en beskrivning av omständigheterna kring brottet, däribland tidpunkt och plats samt den eftersöktes del i brottet;
- f) såvitt möjligt, följderna av brottet.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 får ytterligare upplysningar begäras om de uppgifter som avses i nämnda punkt visar sig otillräckliga för att den behöriga myndigheten i den anmodade staten skall kunna medge överlämnandet.

ARTIKEL 5

Samtycke och godkännande

1. Den anhållne skall lämna sitt samtycke i enlighet med artiklarna 6 och 7.
2. Den behöriga myndigheten i den anmodade staten skall lämna sitt godkännande i enlighet med sitt nationella förfarande.

ARTIKEL 6

Information till den anhållne

När en person som är eftersökt för utlämning anhålls på en annan medlemsstats område skall den behöriga myndigheten i enlighet med sin nationella lagstiftning upplysa honom om den begäran som avser honom och om att han har möjlighet att samtycka till att överlämnas till den ansökande staten i enlighet med det förenklade förfarandet.

ARTIKEL 7

Inhämtande av samtycke

1. Den anhållnes samtycke och, i förekommande fall, hans uttryckliga avstående från tillämpning av specialitetsprincipen skall avges inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den anmodade staten, i enlighet med dennas nationella lagstiftning.
2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att det samtycke och, i förekommande fall, det avstående som anges i punkt 1 inhämtas under sådana förhållanden att det framgår att personen har lämnat dem frivilligt och fullt medveten om följderna av detta. Den anhållne skall i detta syfte ha rätt till juridiskt biträde.
3. Samtycke och, i förekommande fall, avstående som anges i punkt 1 skall protokollföras i enlighet med det förfarande som föreskrivs i den anmodade statens lagstiftning.
4. Samtycke och, i förekommande fall, avstående som anges i punkt 1 är oåterkalleligt. Vid deponeringen av sina ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument får medlemsstaterna genom en förklaring ange att samtycket och, i förekommande fall, avståendet i enlighet med deras nationella regler kan återkallas. I sådant fall skall den tid som förflyter mellan underrättelse om samtycket och återkallelsen inte beaktas vid fastställandet av de tidsfrister som anges i artikel 16.4 i den europeiska utlämningskonventionen.

ARTIKEL 8

Underrättelse om samtycke

1. Den anmodade staten skall omedelbart underrätta den ansökande staten om personens samtycke. För att den ansökande staten i förekommande fall skall kunna göra en framställning om utlämning skall den anmodade staten senast tio dagar efter det provisoriska anhållandet meddela om personen har lämnat sitt samtycke eller inte.
2. Sådan underrättelse som anges i punkt 1 skall ske direkt mellan de behöriga myndigheterna.

ARTIKEL 9

Avstående från tillämpning av specialitetsprincipen

Varje medlemsstat kan samtidigt med deponeringen av sitt ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument eller vid varje annan tidpunkt förklara att reglerna i artikel 14 i den europeiska utlämningskonventionen inte är tillämpliga när personen i enlighet med artikel 7 i denna konvention

- a) samtycker till utlämning eller
- b) samtycker till utlämning och uttryckligen avstår från tillämpning av specialitetsprincipen.

ARTIKEL 10

Underrättelse om beslutet om utlämning

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18.1 i den europeiska utlämningskonventionen skall underrättelse om ett beslut om utlämning som har fattats med tillämpning av det förenklade förfarandet och information som har samband med det förenklade utlämningsförfarandet lämnas direkt av den behöriga myndigheten i den anmodade staten till den myndighet i den ansökande staten som har begärt provisoriskt anhållande.
2. Den underrättelse om beslutet som avses i punkt 1 skall lämnas senast inom tjugo dagar från den dag då den eftersökte lämnade sitt samtycke.

ARTIKEL 11

Tidsfrist för överlämnandet

1. Överlämnandet skall äga rum inom tjugo dagar från den dag då underrättelsen om beslutet om utlämning lämnades i enlighet med artikel 10.2.
2. Om den eftersökte är frihetsberövad när den tidsfrist som avses i punkt 1 går ut skall han försättas på fri fot på den anmodade statens område.
3. Om omständigheter som ligger utanför myndighetens kontroll hindrar att den eftersökte överlämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 1 skall den berörda myndighet som anges i artikel 10.1 underrätta den andra myndigheten om detta. De skall komma överens om en ny dag för överlämnandet. I sådant fall skall överlämnandet äga rum inom tjugo dagar från den nya dag som bestämts. Om personen i fråga är frihetsberövad även efter utgången av denna tidsfrist skall han friges.
4. Punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel gäller inte om den anmodade staten önskar tillämpa artikel 19 i den europeiska utlämningskonventionen.

ARTIKEL 12

Samtycke som lämnas efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 8 eller under andra omständigheter

1. Om samtycke har lämnats efter utgången av den tidsfrist på tio dagar som anges i artikel 8
  - skall den anmodade staten tillämpa det förenklade förfarandet i enlighet med denna konvention, om den anmodade staten ännu inte har mottagit någon sådan framställning om utlämning som avses i artikel 12 i den europeiska utlämningskonventionen;
  - kan den anmodade staten använda det förenklade förfarandet, om den under tiden har mottagit en sådan framställning om utlämning som avses i artikel 12 i den europeiska utlämningskonventionen.
2. Den anmodade staten kan använda det förenklade förfarandet på sätt som föreskrivs i denna konvention även om ingen begäran om provisoriskt anhållande har gjorts och då samtycke har lämnats efter det att en framställning om utlämning har mottagits.
3. Vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument skall varje medlemsstat förklara om och på

vilka villkor den avser att tillämpa punkt 1 andra strecksatsen och punkt 2.

ARTIKEL 13

Vidareutlämning till en annan medlemsstat

När specialitetsprincipen till följd av en medlemsstats förklaring i enlighet med artikel 9 i denna konvention inte är tillämplig på den utlämnade personen skall, om inte annat angetts i den nämnda förklaringen, inte heller artikel 15 i den europeiska utlämningskonventionen gälla vid vidareutlämning av denna person till en annan medlemsstat.

ARTIKEL 14

Transitering

Vid transitering i enlighet med artikel 21 i den europeiska utlämningskonventionen skall, om det är fråga om utlämning i enlighet med det förenklade förfarandet, följande regler gälla:

- a) i brådskande fall kan en begäran som innehåller de uppgifter som anges i artikel 4 göras till transiteringsstaten med tillämpning av förfarande som innebär att framställningen dokumenteras skriftligen. Transiteringsstaten får tillkänna sitt beslut på motsvarande sätt;
- b) de uppgifter som lämnas i enlighet med artikel 4 skall vara tillräckliga för att göra det möjligt för transiteringsstatens behöriga myndighet att bedöma att det är fråga om ett förenklat utlämningsförfarande, och för att gentemot den utlämnade kunna vidta nödvändiga tvångsåtgärder för transiteringens genomförande.

ARTIKEL 15

Angivande av behöriga myndigheter

Varje medlemsstat skall samtidigt med deponeringen av sitt ratifikationsgodkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument i en förklaring ange vilka myndigheter som är behöriga enligt artiklarna 4 – 8, 10 och 14.

ARTIKEL 16

Ikraftträdande

1. Denna konvention skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande eller godtagandeinstrumenten skall deponeras vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Rådets generalsekreterare skall underrätta samtliga medlemsstater om detta.

SÖ 1998: 43

2. Denna konvention skall träda i kraft nittio dagar efter det att den sista medlemsstaten har deponerat sitt ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument.
3. Fram till det att konventionen träder i kraft kan varje medlemsstat när den deponerar sitt ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument eller vid varje senare tidpunkt förklara att konventionen nittio dagar efter det att förklaringen deponerats är tillämplig i förhållande till de medlemsstater som har avgett en likalydande förklaring.
4. Varje förklaring som görs i enlighet med artikel 9 blir gällande trettio dagar efter det att den har deponerats, dock tidigast den dag då denna konvention träder i kraft eller den dag då den blir tillämplig beträffande denna medlemsstat.
5. Konventionen skall tillämpas endast på sådan begäran som görs efter dagen då den trätt i kraft eller efter dagen då den börjar tillämpas mellan den anmodade staten och den ansökande staten.

ARTIKEL 17

Anslutning

1. Denna konvention skall vara öppen för anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.
2. Den på den anslutande statens språk genom generalsekretariatets för Europeiska unionens råd försorg upprättade och av alla medlemsstater godtagna texten till denna konvention har samma giltighet som de andra autentiska texterna. Generalsekreteraren skall vidarebefordra en bestyrkt kopia av den texten till varje medlemsstat.
3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.
4. Denna konvention skall för varje stat som ansluter sig till den träda i kraft nittio dagar efter att staten har deponerat sitt anslutningsinstrument eller på dagen för denna konventions ikraftträdande, om denna ännu inte har trätt i kraft när nittiodagarsperioden går ut.
5. Om denna konvention ännu inte har trätt i kraft när anslutningsinstrumenten deponeras skall artikel 16.3 tillämpas på anslutande medlemsstater.

TILL BEKRÄFTELSE härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

UTFÄRDAD i Bryssel den tionde mars år nittonhundranittiofem i ett enda exemplar, på danska engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall vidarebefordra en bestyrkt kopia till varje medlemsstat.

SÖ 1998: 43

CONVENTION
DRAWN UP ON THE BASIS OF ARTICLE K.3
OF THE TREATY ON EUROPEAN UNION,
ON SIMPLIFIED EXTRADITION PROCEDURE
BETWEEN THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Convention, Member States of the European Union,

REFERRING to the Council Act of 10 March 1995,

DESIRING to improve judicial cooperation between the Member States in criminal matters, with regard both to proceedings and the execution of sentences,

RECOGNIZING the importance of extradition in judicial cooperation in order to achieve these objectives,

CONVINCED of the need to simplify extradition procedures to the extent that this is compatible with their fundamental legal principles, including the principles of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms,

NOTING that, in a large number of extradition proceedings, the person claimed consents to his surrender,

NOTING that it is desirable to reduce to a minimum, in such cases, the time necessary for the extradition and any period of detention for extradition purposes,

CONSIDERING that, as a result, application of the European Convention on Extradition of 13 December 1957 should be made easier by simplifying and improving extradition procedures,

CONSIDERING that the provisions of the European Convention on Extradition remain applicable for all matters not covered by this Convention,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

ARTICLE 1

General provisions

1. The aim of this Convention is to facilitate the application, between the Member States of the European Union, of the European Convention on Extradition, by supplementing its provisions.
2. Paragraph 1 shall not affect the application of more favourable provisions in the bilateral and multilateral agreements in force between Member States.

ARTICLE 2

Obligation to surrender persons

Member States undertake to surrender to each other under simplified procedures as provided for by this Convention persons sought for the purpose of extradition, subject to consent of such persons and the agreement of the requested State given in accordance with this Convention.

ARTICLE 3

Conditions for surrender

1. Pursuant to Article 2, any person who is the subject of a request for provisional arrest in accordance with Article 16 of the European Convention on Extradition shall be surrendered in accordance with Articles 4 to 11 and Article 12(1) of the present Convention.
2. The surrender referred to in paragraph 1 shall not be subject to submission of a request for extradition or the documents required by Article 12 of the European Convention on Extradition.

ARTICLE 4

Information to be provided

1. The following information from the requesting State shall be regarded as adequate for the information of the arrested person for the purpose of applying Articles 6 and 7 and for the competent authority referred to in Article 5(2):

- (a) the identity of the person sought;
- (b) the authority requesting the arrest;
- (c) the existence of an arrest warrant or other document having the same legal effect or of an enforceable judgment;
- (d) the nature and legal description of the offence;
- (e) a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought;
- (f) insofar as possible, the consequences of the offence.

2. Notwithstanding paragraph 1, further information may be requested if the information provided for in the said paragraph is insufficient to allow the competent authority of the requested State to give agreement to the surrender.

ARTICLE 5

Consent and agreement

1. The consent of the arrested person shall be given in accordance with Articles 6 and 7.
2. The competent authority of the requested State shall give its agreement in accordance with its national procedures.

ARTICLE 6

Information to be given to the person

Where a person wanted for the purpose of extradition is arrested on the territory of another Member State, the competent authority shall inform that person, in accordance with its national law, of the request relating to him and of the possibility of his consent to his surrender to the requesting State under the simplified procedure.

ARTICLE 7

Establishing consent

1. The consent of the arrested person and, if appropriate, his express renunciation of entitlement to the speciality rule, shall be given before a competent judicial authority of the requested State in accordance with the national law of that State.
2. Each Member State shall adopt the measures necessary to ensure that consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, are established in such a way as to show that the person concerned has expressed them voluntarily and in full awareness of the consequences. To that end, the arrested person shall have the right to legal counsel.

3. Consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall be recorded; the recording procedure shall be in accordance with the national law of the requested State.

4. Consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, may not be revoked. Upon deposit of their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, Member States may indicate, in a declaration, that consent and, where appropriate, renunciation may be revoked, in accordance with the rules applicable under national law. In this case, the period between the notification of consent and that of its revocation shall not be taken into consideration in establishing the periods provided for in Article 16(4) of the European Convention on Extradition.

ARTICLE 8

Notification of consent

1. The requested State shall immediately notify the requesting State of the consent of the person. So that the requesting State may submit, where applicable, a request for extradition, the requested State shall notify it, no later than ten days after provisional arrest, whether or not the person has given his consent.

2. Notification referred to in paragraph 1 shall be made directly between the competent authorities.

ARTICLE 9

Renunciation of entitlement to the speciality rule

Each Member State may declare, upon deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any other time, that the rules laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition do not apply where the person, in accordance with Article 7 of the present Convention:

- (a) consents to extradition, or
- (b) consents to extradition and expressly renounces his entitlement to the speciality rule.

ARTICLE 10

Notification of the extradition decision

1. Notwithstanding the rules laid down in Article 18(1) of the European Convention on Extradition, the extradition decision taken pursuant to the simplified procedure and the information concerning the simplified extradition procedure shall be notified directly between the competent authority of the requested State and the authority of the requesting State which has requested provisional arrest.

2. The decision referred to in paragraph 1 shall be notified at the latest within twenty days of the date on which the person consented.

ARTICLE 11

Deadline for surrender

1. Surrender shall take place within twenty days of the date on which the extradition decision was notified under the conditions laid down in Article 10(2).
2. After the deadline laid down in paragraph 1, if the person is being held, he shall be released on the territory of the requested State.
3. Should surrender of the person within the deadline laid down in paragraph 1 be prevented by circumstances beyond its control, the authority concerned referred to in Article 10(1) shall so inform the other authority. The two authorities shall agree on a new surrender date. In that event, surrender will take place within twenty days of the new date thus agreed. If the person in question is still being held after expiry of this period, shall be released.
4. Paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply in cases where the requested State wishes to make use of Article 19 of the European Convention on Extradition.

ARTICLE 12

**Consent given after expiry of the deadline laid down in Article 8
or in other circumstances**

1. Where an arrested person has given his consent after expiry of the deadline of 10 day laid down in Article 8, the requested State:
  - shall implement the simplified procedure as provided for in this Convention if a request for extradition within the meaning of Article 12 of the European Convention on Extradition has not yet been received by it;

SÖ 1998: 43

- may use this simplified procedure if a request for extradition within the meaning of Article 12 of the European Convention on Extradition has reached it in the meantime.
- 2. Where no request for provisional arrest has been made, and where consent has been given after receipt of a request for extradition, the requested State may avail itself of the simplified procedure as provided for in this Convention.
- 3. Upon deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each Member State shall state whether it intends to apply paragraph 1, second indent, and paragraph 2 and, if so, under what conditions.

ARTICLE 13

Re-extradition to another Member State

Where the speciality rule has not been applied to the person extradited, in accordance with the declaration of the Member State provided for in Article 9 of this Convention, Article 15 of the European Convention on Extradition shall not apply to the re-extradition of this person to another Member State, unless the aforementioned declaration provides otherwise.

ARTICLE 14

Transit

In the event of transit under the conditions laid down in Article 21 of the European Convention on Extradition, where extradition under the simplified procedure is concerned, the following provisions shall apply:

- (a) in an emergency, an application containing the information required in Article 4 may be made to the State of transit by any method which leaves a written record. The State of transit may make its decision known using the same method;

- (b) the information referred to in Article 4 must be sufficient to enable the competent authority of the State of transit to ascertain whether extradition is under the simplified extradition procedure and to take the constraint measures needed for execution of the transit vis-à-vis the extradited person.

ARTICLE 15

Determining the competent authorities

Upon deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each Member State shall indicate in a statement which authorities are competent within the meaning of Articles 4 to 8, 10 and 14.

ARTICLE 16

Entry into force

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General of the Council shall notify all Member States of such deposit.
2. This Convention shall enter into force ninety days after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval by the last Member State to carry out this formality.

SÖ 1998: 43

3. Until this Convention enters into force, any Member State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, or at any other date, declare that the Convention shall apply to it in its relations with Member States that have made the same declaration 90 days after the date of deposit of its declaration.

4. Any declaration made pursuant to Article 9 shall take effect 30 days after deposit thereof, but no earlier than the date of the entry into force of this Convention or of the application thereof to the Member State concerned.

5. This Convention shall apply only to requests submitted after the date on which it enters into force or is applied between the requested State and the requesting State.

ARTICLE 17

Accession

1. This Convention shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.

2. The text of this Convention in the language of the acceding State, drawn up by the General Secretariat of the Council of the European Union and approved by all the Member States, shall be equally authentic with the other authentic texts. The Secretary-General shall transmit a certified true copy of the text to each Member State.

3. The instruments of accession shall be deposited with the General Secretariat of the Council of the European Union.

4. This Convention shall enter into force with respect to any State that accedes to it ninety days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of the Convention if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period of ninety days.

5. Where this Convention is not yet in force at the time of the deposit of their instrument of accession, Article 16(3) shall apply to acceding Member States.

SÖ 1998: 43

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

DONE at Brussels, this tenth day of March in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union, which shall transmit a certified copy to each of the Member States.

CONVENTION,
ETABLIE SUR LA BASE DE L'ARTICLE K.3
DU TRAITE SUR L'UNION EUROPEENNE,
RELATIVE A LA PROCEDURE SIMPLIFIEE D'EXTRADITION
ENTRE LES ETATS MEMBRES DE L'UNION EUROPEENNE

SÖ 1998: 43

LES HAUTES PARTIES CONTRACTANTES à la présente convention, Etats membres de l'Union européenne,

SE REFERANT à l'acte du Conseil du 10 mars 1995,

DESIRANT améliorer la coopération judiciaire en matière pénale entre les Etats membres, en ce qui concerne tant l'exercice des poursuites que l'exécution des condamnations,

RECONNAISSANT l'importance de l'extradition dans le domaine de la coopération judiciaire pour la réalisation de ces objectifs,

CONVAINCUS de la nécessité de simplifier la procédure d'extradition, dans la mesure compatible avec les principes fondamentaux de leur droit interne, y compris les principes de la convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales,

CONSTATANT que, dans un grand nombre de procédures d'extradition, la personne faisant l'objet de la demande ne s'oppose pas à sa remise,

CONSIDERANT qu'il est souhaitable de réduire à un minimum, dans de tels cas, le temps nécessaire à l'extradition et toute période de détention aux fins d'extradition,

CONSIDERANT qu'il convient par conséquent de faciliter l'application de la convention européenne d'extradition, du 13 décembre 1957, en simplifiant et en améliorant la procédure d'extradition,

CONSIDERANT que les dispositions de la convention européenne d'extradition demeurent applicables pour toutes les questions qui ne sont pas traitées dans la présente convention,

SONT CONVENUES DES DISPOSITIONS QUI SUIVENT :

ARTICLE 1

Dispositions générales

1. La présente convention vise à faciliter l'application entre les Etats membres de l'Union européenne de la convention européenne d'extradition, en complétant les dispositions de celle-ci.
2. Le paragraphe 1 n'affecte pas l'application des dispositions plus favorables des accords bilatéraux ou multilatéraux en vigueur entre Etats membres.

ARTICLE 2

Obligation de remise

Les Etats membres s'engagent à se remettre selon la procédure simplifiée telle que prévue par la présente convention les personnes recherchées à des fins d'extradition, moyennant le consentement de ces personnes et l'accord de l'Etat requis, donnés conformément à la présente convention.

ARTICLE 3

Conditions de la remise

1. En vertu de l'article 2, toute personne ayant fait l'objet d'une demande d'arrestation provisoire selon l'article 16 de la convention européenne d'extradition est remise conformément aux articles 4 à 11 et à l'article 12 paragraphe 1 de la présente convention.
2. La remise visée au paragraphe 1 n'est pas subordonnée à la présentation d'une demande d'extradition et des documents requis par l'article 12 de la convention européenne d'extradition.

ARTICLE 4

Renseignements à communiquer

1. Aux fins de l'information de la personne arrêtée en vue de l'application des articles 6 et 7, ainsi que de l'autorité compétente visée à l'article 5 paragraphe 2, les renseignements suivants, à communiquer par l'Etat requérant, sont considérés comme suffisants :

- a) l'identité de la personne recherchée ;
- b) l'autorité qui demande l'arrestation ;
- c) l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'un acte ayant la même force ou d'un jugement exécutoire ;
- d) la nature et la qualification légale de l'infraction ;
- e) la description des circonstances de l'infraction, y compris l'heure, le lieu et le degré de participation à l'infraction de la personne recherchée ;
- f) dans la mesure du possible, les conséquences de l'infraction.

2. Nonobstant le paragraphe 1, des renseignements complémentaires peuvent être demandés si les renseignements prévus audit paragraphe se révèlent insuffisants pour permettre à l'autorité compétente de l'Etat requis d'autoriser la remise.

ARTICLE 5

Consentement et accord

1. Le consentement de la personne arrêtée est donné conformément aux articles 6 et 7.
2. L'autorité compétente de l'Etat requis donne son accord selon ses procédures nationales.

ARTICLE 6

Information de la personne

Lorsqu'une personne recherchée aux fins d'extradition est arrêtée sur le territoire d'un autre Etat membre, l'autorité compétente l'informe, conformément à son droit interne, de la demande dont elle fait l'objet ainsi que de la possibilité qui lui est offerte de consentir à sa remise à l'Etat requérant selon la procédure simplifiée.

ARTICLE 7

Recueil du consentement

1. Le consentement de la personne arrêtée et, le cas échéant, sa renonciation expresse au bénéfice de la règle de la spécialité sont donnés devant les autorités judiciaires compétentes de l'Etat requis, conformément au droit interne de celui-ci.
2. Tout Etat membre adopte les mesures nécessaires pour que le consentement et, le cas échéant, la renonciation visés au paragraphe 1 soient recueillis dans des conditions faisant apparaître que la personne les a exprimés volontairement et en étant pleinement consciente des conséquences qui en résultent. A cette fin, la personne arrêtée a le droit de se faire assister d'un conseil.

SÖ 1998: 43

3. Le consentement et, le cas échéant, la renonciation visés au paragraphe 1 sont consignés dans un procès-verbal, selon la procédure prévue par le droit interne de l'Etat requis.

4. Le consentement et, le cas échéant, la renonciation visés au paragraphe 1 sont irrévocables. Lors du dépôt de leur instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, les Etats membres peuvent indiquer dans une déclaration que le consentement et, le cas échéant, la renonciation peuvent être révocables, selon les règles applicables en droit interne. Dans ce cas, la période comprise entre la notification du consentement et celle de sa révocation n'est pas prise en considération pour la détermination des délais prévus à l'article 16 paragraphe 4 de la convention européenne d'extradition.

ARTICLE 8

Communication du consentement

1. L'Etat requis communique immédiatement à l'Etat requérant le consentement de la personne. Afin de permettre à cet Etat de présenter, le cas échéant, une demande d'extradition, l'Etat requis lui fait savoir, au plus tard dix jours après l'arrestation provisoire, si la personne a donné ou non son consentement.

2. La communication visée au paragraphe 1 s'effectue directement entre les autorités compétentes.

ARTICLE 9

Renonciation au bénéfice de la règle de la spécialité

Tout Etat membre peut déclarer, lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ou à tout autre moment, que les règles prévues à l'article 14 de la convention européenne d'extradition ne sont pas applicables lorsque la personne, conformément à l'article 7 de la présente convention :

- a) consent à l'extradition ; ou
- b) ayant consenti à l'extradition, renonce expressément au bénéfice de la règle de la spécialité.

ARTICLE 10

Communication de la décision d'extradition

1. Par dérogation aux règles prévues à l'article 18 paragraphe 1 de la convention européenne d'extradition, la communication de la décision d'extradition prise en application de la procédure simplifiée, ainsi que des informations relatives à cette procédure, s'effectue directement entre l'autorité compétente de l'Etat requis et l'autorité de l'Etat requérant qui a demandé l'arrestation provisoire.

2. La communication visée au paragraphe 1 s'effectue au plus tard dans les vingt jours suivant la date du consentement de la personne.

ARTICLE 11

Délai de remise

1. La remise de la personne s'effectue au plus tard dans les vingt jours suivant la date à laquelle la décision d'extradition a été communiquée dans les conditions énoncées à l'article 10 paragraphe 2.
2. A l'expiration du délai prévu au paragraphe 1, si la personne se trouve détenue, elle est remise en liberté sur le territoire de l'Etat requis.
3. En cas de force majeure empêchant la remise de la personne dans le délai prévu au paragraphe 1, l'autorité concernée visée à l'article 10 paragraphe 1 en informe l'autre autorité. Elles conviennent entre elles d'une nouvelle date de remise. Dans cette hypothèse, la remise aura lieu dans les vingt jours suivant la nouvelle date ainsi convenue. Si la personne en question est encore détenue à l'expiration de ce délai, elle est remise en liberté.
4. Les paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas dans le cas où l'Etat requis souhaite faire usage de l'article 19 de la convention européenne d'extradition.

ARTICLE 12

**Consentement donné après l'expiration du délai prévu
à l'article 8 ou dans d'autres circonstances**

1. Lorsque la personne a donné son consentement après l'expiration du délai de dix jours prévu à l'article 8, l'Etat requis :

met en oeuvre la procédure simplifiée telle que prévue par la présente convention si une demande d'extradition au sens de l'article 12 de la convention européenne d'extradition ne lui est pas encore parvenue ;

peut recourir à cette procédure simplifiée si une demande d'extradition au sens de l'article 12 de la convention européenne d'extradition lui est parvenue entre-temps.

2. Lorsqu'aucune demande d'arrestation provisoire n'a été faite, et dans le cas où un consentement a été donné après réception d'une demande d'extradition, l'Etat requis peut recourir à la procédure simplifiée telle que prévue par la présente convention.

3. Lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, chaque Etat membre déclare s'il a l'intention d'appliquer le paragraphe 1 deuxième tiret et le paragraphe 2 et dans quelles conditions il entend le faire.

ARTICLE 13

Réextradition à un autre Etat membre

Lorsque la personne extradée ne bénéficie pas de la règle de la spécialité conformément à la déclaration de l'Etat membre prévue à l'article 9 de la présente convention, l'article 15 de la convention européenne d'extradition ne s'applique pas à la réextradition de cette personne à un autre Etat membre, à moins que ladite déclaration en dispose autrement.

ARTICLE 14

Transit

En cas de transit au sens de l'article 21 de la convention européenne d'extradition, lorsqu'il s'agit d'extradition selon la procédure simplifiée, les dispositions suivantes s'appliquent :

- a) en cas d'urgence, la demande peut être adressée, par tous moyens laissant une trace écrite, à l'Etat de transit, accompagnée des renseignements prévus à l'article 4. L'Etat de transit peut faire connaître sa décision par le même procédé ;

SÖ 1998: 43

- b) les renseignements visés à l'article 4 sont suffisants pour permettre à l'autorité compétente de l'Etat de transit de savoir s'il s'agit d'une procédure simplifiée d'extradition et de prendre à l'encontre de la personne extradée les mesures de contrainte nécessaires à l'exécution du transit.

ARTICLE 15

Détermination des autorités compétentes

Lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, chaque Etat membre indique dans une déclaration quelles sont les autorités compétentes au sens des articles 4 à 8, 10 et 14.

ARTICLE 16

Entrée en vigueur

1. La présente convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation sont déposés auprès du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le Secrétaire général du Conseil en notifie le dépôt à tous les Etats membres.
2. La présente convention entre en vigueur quatre-vingt-dix jours après le dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation par l'Etat membre qui procède le dernier à cette formalité.

3. Jusqu'à l'entrée en vigueur de la présente convention, chaque Etat membre peut, lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation ou à tout autre moment, déclarer que cette convention est applicable à son égard, dans ses rapports avec les Etats membres qui ont fait la même déclaration, quatre-vingt-dix jours après le dépôt de sa déclaration.

4. Toute déclaration faite en vertu de l'article 9 prend effet trente jours après son dépôt, mais au plus tôt à la date de l'entrée en vigueur de la présente convention ou de la mise en application de celle-ci à l'égard de l'Etat membre concerné.

5. La présente convention ne s'applique qu'aux demandes présentées postérieurement à la date de son entrée en vigueur ou de sa mise en application entre l'Etat requis et l'Etat requérant.

ARTICLE 17

Adhésion

1. La présente convention est ouverte à l'adhésion de tout Etat qui devient membre de l'Union européenne.

2. Le texte de la présente convention établi dans la langue de l'Etat adhérent par les soins du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne et approuvé par tous les Etats membres fait foi au même titre que les autres textes authentiques. Le Secrétaire général en transmet une copie certifiée conforme à chaque Etat membre.

SÖ 1998: 43

3. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

4. La présente convention entre en vigueur à l'égard de tout Etat qui y adhère quatre-vingt-dix jours après le dépôt de son instrument d'adhésion ou à la date de l'entrée en vigueur de cette convention, si elle n'est pas encore entrée en vigueur au moment de l'expiration de ladite période de quatre-vingt-dix jours.

5. Dans le cas où la présente convention n'est pas encore entrée en vigueur au moment du dépôt de leur instrument d'adhésion, l'article 16 paragraphe 3 s'applique aux Etats membres adhérents.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

FAIT à Bruxelles, le dix mars mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le Secrétaire général en transmet une copie certifiée conforme à chaque Etat membre.